

Uitspraak van 18 november 2024

Gaza nr. AUA202304265

HET GERECHT IN AMBTENARENZAKEN VAN ARUBA

UITSPRAAK

op het bezwaar als bedoeld in de
Landsverordening ambtenarenrechtspraak (La) van:

Kenneth A. PHILIPS,

wonend te Aruba,

KLAGER,

gemachtigde: de advocaat mr. D.G. Illes,

tegen:

DE GOUVERNEUR VAN ARUBA,

zetelend te Aruba,

VERWEERDER,

gemachtigde: mr. V.M. Emerencia (DWJZ).

PROCESVERLOOP

Bij landsbesluit van 8 november 2023 no. 1 (bestreden landsbesluit) heeft verweerder besloten om klager met ingang van diezelfde datum voor de duur van de strafrechtelijke vervolging op grond van artikel 87 sub a van de Landsverordening materieel ambtenarenrecht (Lma) te schorsen, zijn inkomen tijdens die schorsing voor één derde deel in te houden en indien de schorsing op grond van de strafrechtelijke vervolging verval, klager op grond van artikel 87 sub c in het belang van de dienst te schorsen totdat omtrent de disciplinaire strafoplegging is beslist.

Tegen het bestreden landsbesluit heeft klager op 7 december 2023 bezwaar gemaakt bij het gerecht.

Verweerder heeft op 2 augustus 2024 stukken ingediend.

Het gerecht heeft de zaak behandeld ter zitting van 2 september 2024. Klager is verschenen bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde.

De uitspraak is nader bepaald op heden.

OVERWEGINGEN

feiten

1.1 Klager is ambtenaar in dienst bij het Korps Politie Aruba (KPA) en bekleedt sinds 1 januari 2016 de rang van onderinspecteur 1ste klasse.

1.2 Op 19 augustus 2023 heeft een incident plaatsgevonden waarbij klager met een dienstauto tegen een geparkeerde auto is aangereden. Klager was onder de invloed van alcohol.

1.3 Op 19 augustus 2023 heeft de korpschef besloten om klager de toegang tot het KPA te ontzeggen voor de duur van zes weken. Bij beschikking van 22 september 2023 is de toegangszegging met ingang van 1 oktober 2023 met zes weken verlengd.

1.4 Bij vonnis van 5 oktober 2023 is klager veroordeeld tot een geldboete van Afl. 1.000,- en een voorwaardelijke rijontzegging voor de duur van zes maanden wegens het rijden onder invloed en het rijden zonder een geldig rijbewijs. Tegen dit vonnis heeft klager op 12 oktober 2023 hoger beroep aangetekend.

1.5 Bij het bestreden landsbesluit heeft verweerder besloten om klager voor de duur van de strafrechtelijke vervolging te schorsen en bepaald dat zodra die schorsing komt te vervallen, klager in het belang van de dienst wordt geschorst totdat een besluit is genomen over de disciplinaire strafoplegging. Tevens heeft verweerder besloten om het inkomen van klager tijdens de schorsing verband houdende met de strafrechtelijke vervolging voor één derde deel in te houden.

1.6 Op 27 november 2023 heeft klager het hoger beroep gericht tegen het onder 1.5 genoemd vonnis ingetrokken.

1.7 Bij landsbesluit van 13 mei 2024 no. 1 heeft verweerder besloten om de volgende alinea, welke foutief is opgenomen in het bestreden landsbesluit, in te trekken: "dat betrokkene op 3 augustus 2022 als verdachte van overtreding van artikel 2:232 en/of artikel 2:354 en/of artikel 2:360 van het wetboek van Strafrecht Aruba verhoord werd."

gronden van het schorsingsbesluit

2. Aan klager wordt - kort samengevat - verweten dat hij:

- op 19 augustus 2023 onder invloed van alcoholhoudende drank verkeerde, terwijl hij met een dienstauto op de openbare weg reed;
- betrokken was bij een aanrijding en materiële schade aan de dienstauto en een geparkeerde auto heeft toegebracht;

- met de dienstauto heeft gereden zonder over een geldig rijbewijs te beschikken;
- onzorgvuldig met zijn dienstuitrusting omgaat (klager had één patroon tekort, had zijn handboeien twee jaar geleden aan een ander uitgeleend, had een lange wapenstok in zijn bezit terwijl die wapenstok niet tot zijn uitrusting behoorde, klagers eigen wapenstok, vuurwapenkoffer met attributen en traangas zijn vermist);
- op 19 augustus 2023 een ex-collega kort na de aanrijding heeft gebeld om hem als getuige bij te staan en een verklaring heeft afgelegd om het onderzoek op een verkeerd spoor te brengen;
- niet naar waarheid heeft verklaard;
- sedert 2009 eigenaar is van een beveiligingsbedrijf en nimmer toestemming heeft gevraagd om nevenactiviteiten uit te voeren;
- zich niet heeft gedragen zoals een goed ambtenaar betaamt.

Volgens verweerder kan klager zijn werkzaamheden als politieambtenaar niet hervatten, gelet op de ernst van de feiten, het gegeven dat de gepleegde feiten zijn begaan met een dienstauto, het vertrouwen dat de burger in het politiekorps moet kunnen stellen, de impact van de verweten gedraging op de politiedienst en de gestelde eisen van integriteit, betrouwbaarheid en verantwoordelijkheid.

bezwaargronden

3. Tegen het schorsingsbesluit voert klager de volgende bezwaargronden aan. Klager erkent dat hij op de avond in kwestie alcohol heeft genuttigd. Toen hij onderweg naar huis was moest hij plots uitwijken voor een hond met als gevolg dat hij tegen een geparkeerde auto is aangereden. Klager ontkent dat hij zodanig onder invloed was dat hij geen motorrijtuig kon besturen. Er was geen sprake van opzet. Ten aanzien van het verlopen rijbewijs stelt klager dat het hem is ontgaan dat zijn rijbewijs is verlopen. In de regel heeft men 1 jaar de tijd om een rijbewijs te vernieuwen en klager heeft dat inmiddels gedaan. Over de uitrusting stelt klager dat hij werd overrompeld door collega's toen zij zijn dienstuitrusting zijn komen ophalen. Hij heeft het patroon later gevonden en alsnog ingeleverd. Zijn handboeien heeft hij tijdens een carnavalsoptocht uitgeleend aan een collega tijdens een aanhouding. De wapenstok lag gewoon op zijn bureau. Er is aldus geen sprake van onzorgvuldig handelen ten aanzien van zijn dienstuitrusting. Verweerder heeft voorts niet kenbaar gemaakt wat klager niet naar waarheid zou hebben verklaard, zodat hij zich niet tegen dit verwijt kan verdedigen. Ten slotte erkent klager dat hij een bedrijf heeft opgericht, echter is dat bedrijf nimmer actief geweest. Gelet op dit alles bestaat geen grond om de schorsing nog langer te laten voortduren. Aldus klager.

wettelijk kader

4.1 Ingevolge artikel 82, eerste lid, van de Lma, kan de ambtenaar, die de hem opgelegde verplichtingen niet nakomt of zich overigens aan plichtsverzuim schuldig

maakt, deswege door het bevoegde gezag disciplinair worden gestraft.

Ingevolge het tweede lid omvat plichtsverzuim zowel het overtreden van enig voorschrift als het doen of nalaten van iets, hetwelk een goed ambtenaar in gelijke omstandigheden behoort na te laten of te doen.

4.2 Ingevolge artikel 87 van de Lma, kan de ambtenaar onverminderd het bepaalde in artikel 82 door het bevoegde gezag worden geschorst in zijn ambt:

- a. wanneer er een strafrechtelijke vervolging ter zake van misdrijf tegen hem wordt ingesteld;
- b. (...)
- c. in andere gevallen, waarin schorsing naar het oordeel van het daartoe bevoegde gezag wordt gevorderd door het belang van de dienst,

4.3 Ingevolge artikel 89, eerste lid, van de Lma, wordt - voor zover hier van belang - tijdens de schorsing ingevolge artikel 87, onderdeel a, het inkomen voor één derde gedeelte ingehouden; na verloop van een termijn van zes weken kan een verdere inhouding, ook van het volle bedrag, plaats vinden. Het niet ingehouden gedeelte van het inkomen kan aan anderen dan aan de ambtenaar worden uitbetaald.

beoordeling

5.1 Het schorsingsbesluit is primair gebaseerd op artikel 87, eerste lid, aanhef en onder a, van de Lma. Het gaat hier derhalve om de bevoegdheid van een bestuursorgaan om een ambtenaar vanwege een strafrechtelijke vervolging te schorsen. Nu klager strafrechtelijk is vervolgd voor het rijden onder invloed en zonder een geldig rijbewijs deed deze situatie zich ten tijde van het uitvaardigen van het landsbesluit hier voor. Gelet op de ernst van deze feiten in combinatie met de functie van klager heeft verweerder naar het oordeel van het gerecht gebruik kunnen maken van zijn bevoegdheid.

5.2 Het schorsingsbesluit is na 27 november 2023 gebaseerd op artikel 87, eerste lid, aanhef en onder c, van de Lma. Het gaat hier om de bevoegdheid van een bestuursorgaan om klager vanwege dienstbelang te schorsen. In geschil is dan ook de vraag of verweerder klager al dan niet terecht de ordemaatregel van schorsing heeft opgelegd.

5.3 Naar vaste jurisprudentie vindt het bevoegde gezag in een hem bekend geworden concrete verdenking van ernstig plichtsverzuim in het algemeen voldoende grond voor het treffen van een ordemaatregel, als aan de integriteit van de betrokken ambtenaar moet worden getwijfeld en het in hem te stellen vertrouwen zozeer is geschaad dat niet aanvaardbaar is dat hij zijn werk blijft doen (vergelijk de uitspraak van de Centrale Raad van Beroep 7 maart 2013, ECLI:NL:CRVB:2013:BZ3512).

5.4 Wat betreft de vraag of er voldoende grond voor het treffen van de ordemaatregel bestaat, overweegt het gerecht allereerst dat het vermoedelijk door klager gepleegd plichtsverzuim dat aanleiding heeft gegeven tot de schorsing, voldoende concreet is omschreven in het schorsingsbesluit, namelijk de door hem gepleegde strafbare feiten, dat klager onzorgvuldig is omgegaan met zijn dienstuitrusting, dat hij heeft getracht het onderzoek te beïnvloeden en dat hij sinds 2009 eigenaar is van een security bedrijf terwijl hij geen toestemming heeft om nevenwerkzaamheden te verrichten. Naar het oordeel van het gerecht is het besluit om klager te schorsen gedurende het disciplinair onderzoek genomen op goede, aan het dienstbelang ontleende gronden. Het gerecht laat zich in het kader van deze procedure niet uit over de vraag of klager zich daadwerkelijk heeft schuldig gemaakt aan plichtsverzuim.

5.5 Het gerecht overweegt voorts dat het rechtszekerheidsbeginsel met zich brengt dat een schorsing niet langer duurt dan noodzakelijk en dat in dat verband door verweerder voortvarendheid dient te worden betracht bij de uitvoering van het disciplinaire onderzoek. Aan klager is met ingang van 19 augustus 2023 voor een periode van zes weken de toegang tot het werk ontzegd, waarna die periode met nog eens zes weken is verlengd. In het schorsingsbesluit staat dat de schorsing zal duren tot op de dag waarop verweerder een besluit heeft genomen omtrent de disciplinaire strafoplegging. Verder staat daarin dat “extra onderzoek nodig is, daar de disciplinaire verdenkingen ruimer zijn dan de strafrechtelijke verdenkingen en onderzoek verricht dient te worden over de gedragingen van klager en de impact daarvan op de dienst”.

5.6 Het gerecht oordeelt hierover als volgt. Klager is reeds bij vonnis van 5 oktober 2023 strafrechtelijk veroordeeld voor het rijden onder invloed en zonder een geldig rijbewijs (zie 1.4). Dit vonnis is op 27 november 2023 onherroepelijk geworden. Klager heeft onweersproken gesteld dat de complete dienstuitrusting binnen één week na de schorsing van klager is ingeleverd en dat het beveiligingsbedrijf van klager nimmer actief is geweest. Ter zitting is verder vast komen te staan dat verweerder klager bij brief van 13 juni 2024 in de gelegenheid heeft gesteld om zich te verantwoorden en dat klager zich op 17 juli 2024 heeft verantwoord. Gelet op deze omstandigheden en de duur van het disciplinair traject (langer dan een jaar), kan naar het oordeel van het gerecht niet in redelijkheid worden volgehouden dat het belang van de dienst vordert dat de schorsing nog langer voortduurt. Niet valt in te zien wat er allemaal nog onderzocht moet worden. Dat inzage in het strafdossier nog moet plaatsvinden, zoals door verweerder ter zitting betoogd, levert geen rechtvaardiging op voor het nog langer laten voortduren van de schorsing, reeds om de reden dat het strafvonnis al geruime tijd onherroepelijk is en gesteld noch gebleken is van omstandigheden die inzage in een eerder stadium hebben verhinderd. Het gerecht ziet gelet op dit alles dan ook aanleiding om het schorsingsbesluit op dit onderdeel te vernietigen en te bepalen dat de schorsing duurt tot vandaag.

6. Het bezwaar is gegrond.

7. Het gerecht ziet aanleiding om verweerder te veroordelen in de kosten van dit geding, welke begroot worden op Afl. 1.400,-.

BESLISSING

De rechter in dit gerecht:

verklaart het bezwaar gegrond;

vernietigt het landsbesluit van 8 november 2023 no. 1 voor zover het ziet op de duur van de schorsing;

bepaalt dat de schorsing zal duren tot vandaag;

veroordeelt verweerder tot betaling van de door klager gemaakte proceskosten, die worden begroot op Afl. 1.400,- aan gemachtigdensalaris.

Deze beslissing is gegeven door mr. A.J. Martijn, rechter in ambtenarenzaken, bijgestaan door M.R. de Cuba, griffier, en uitgesproken ter openbare terechtzitting op 18 november 2024, in tegenwoordigheid van de griffier.

Tegen deze uitspraak kunnen beide partijen hoger beroep instellen bij de Raad van beroep in ambtenarenzaken. Daarbij dient de volgende termijn in acht te worden genomen:

- Als de indiener van het hoger beroep of zijn gemachtigde bij de uitspraak aanwezig is geweest: binnen dertig dagen na de dag van de uitspraak;
- In de andere gevallen: binnen dertig dagen na de dag van de toezending of de terhandstelling van een afschrift van de uitspraak.

Het hogerberoepschrift moet worden ingediend bij:
De griffie van de Raad van Beroep in ambtenarenzaken
J.G. Emanstraat 51
Oranjestad
Aruba

U wordt verzocht bij het indienen van het hogerberoepschrift het volgende in acht te nemen:

1. Leg bij het hogerberoepschrift een afschrift over van deze uitspraak;
2. Onderteken het hogerberoepschrift en vermeld het volgende:
 - a. de naam en het adres van de indiener of de gemachtigde,
 - b. de datum van ondertekening,
 - c. waartegen u in hoger beroep komt,
 - d. waarom u het niet eens bent met deze uitspraak (de gronden van het hoger beroep).

Voor het instellen van hoger beroep is geen griffierecht verschuldigd.